

der forlanges for Diebliffet. Dersom man, som sagt, havde fuldkommen Sikkerhed for, at Ribe Sidebane i Forbindelse med den sydjydske Overbane ikke vilde medføre en Udgift, der var væsentlig større end den, som er calculeret for den sydjydske Overbane alene, er jeg overbevist om, at Finanzministeren vilde rejse færre Bæmskeltigheder, end han nu gjør, imod at gaae ind paa Udvalgets Forslag. Efter den Stilling, som Regjeringen saaledes fra Begyndelsen af har indtaget til Spørgsmaalet overfor Ribe, og ved hvilken jeg kan forstaae, at Ribes Interesser ere tagne under den aller-nøieste Prøvelse, kan jeg ikke tilraade Thinget at følge Udvalget i dets Forslag under Nr. 3. Jeg troer, at vi foreløbig maae blive staaende ved at bygge Banen fra Lunderkølv til Gshjerg, og dernæst stadig have Opmærksomheden henvendt paa, naar det er muligt at lade Ribe faae en Sidebane. Det blev fremført, at det muligviis vilde være rettere at bygge Sidebanen til Ribe, naar der var Udfigt til at faae den forlænget ned ad Vestkysten, men hvorledes det forholder sig med denne Forlængelse, veed man ikke. Der er ganske vist fremkommet Projecter, og en i Europa bekjendt Entrepreneur skal have gjort Indstilling til den preussiske Regjering om at faae Concessions paa en Bane fra Tønder op til den danske Grændse; der er foretaget foreløbige Recognosceringer, og man har søgt ved Subscription i de paagjældende Egne at skaffe de fornødne Pengemidler tilveie; men ifølge de Efterretninger, jeg har faaet, synes det, som om Underhandlingerne om denne Plan ere standfede. Det kunde vel ogsaa være muligt, at man vilde søge at bringe dette Jernbaneanlæg i en meget nøie Forbindelse med et Havneproject paa den flensborgske Vestkyst, som, om det ikke er irrealisabelt, dog vil medføre store Beføstninger; men ialfald foregribes der slet Intet ved at lade Spørgsmaalet om Ribe Sidebane staae aabent. Saasnart der skulde vise sig Sikkerhed for, at man vil bygge en Bane fra Tønder Nord paa, kan man være fuldkommen overbevist om, at Regjeringen vil have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, ikke foretage de fornødne Forarbejder og fremkomme for Nøgledagen med Forslag i denne Retning. —

Den ærede Ordfører for Mindretallet i Udvalget (Th. Nielsen) har igjen idag med megen Barme og Interesse taget Ordet for en Bane fra Veile; om den skulde gaae til Varde eller Gjording, staaer ikke klart for mig. Efter de Udtalelser, jeg havde den Gæde at fremkomme med, da Sagen sidst var til Forhandling her i Thinget, troer jeg ikke at burde tilføie yderligere herom idag, ligesom jeg troer, at Stemningen i Thinget ikke er gunstig for en Veile—Varde-linie. Jeg maa naturligviis, i Genhold til hvad jeg tidligere har udtalt, paa det Allerbestemteste fraraade, at man gaaer ind paa denne Linie, thi den har saa væsentlige Mangler og medfører saa væsentlige Beføstninger, at der efter min Mening aldrig kan eller bør være Spørgsmaal om at anlægge den, naar man kan lægge Jernbanen fra Lunderkølv til Gshjerg. Det ærede Mindretal udtalte, at naar Nordslæsvisgerne ikke kunde vente, at den sydjydske Jernbane blev anlagt i selve Kongeaadalen, brøde de sig ikke om, hvor den blev lagt, men vilde dog foretrække Linien fra Varde til Veile, idet der da var større Udfigt for dem til at faae en sydligere Forbindelse imellem Ost- og Vestbanerne i Slesvig. Jeg kan ikke forstaae denne Anskuelse, dersom den virkelig skulde gjøre sig gjældende hos den nordslæsviske Befolkning; thi en Strækning — og det paa de fleste Punkter med meget god Vel — af $\frac{3}{4}$ Meil, som er Forstjellen mellem Gjording og Gredstedbro-Linien, har ikke stor Betydning, og hvad Forbindelsen angaaer imellem Ost- og Vestkysten, troer jeg ikke, at den er noget Fremtidsspørgsmaal. Der er nu en Forbindelse fra Tinglest til Tønder og Nord paa en Forbindelse mellem Langaa og Hølstebro, og dersom Regjeringens Forslag vedtages, kommer der nu en Forbindelse fra Lunderkølv til Gshjerg. Jeg har allerede ved 1ste Behandling tilladt mig at udtale, at jeg finder, at disse Forbindelseslinier imellem Ost og Vest ere saa fornuftigt og rigtigt anlagte som muligt. Det ærede Medlem fremhævede tillige, at Hensynet til det nordøstlige Jylland ikke burde holdes ude af Betragtning, og at for denne Deel af Jylland var Veien over Veile—Varde til Gshjerg den aller-korteste. Jeg svarer hertil, at Forlængelsen om ad